चेत्यहं चाहं चेति ह स्म देवता अन्ववयंति. स यदिंद्रः पूर्वः प्राजिगाय तस्मादेनयोरैंद्राः स्तोत्रियानुरूपा भवंति यद्वहं चाहंचेति ह स्म देवता अन्ववयुस्तस्मान्नानादेवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥

अथाह यद्वैश्वदेवं वै तृतीयसवनमथ कस्मादेतान्यैंद्राणि जागतानि सूक्तानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इतींद्रमेवैतैरारभ्य यंतीति ब्रूयादथो यज्जागतं वै तृतीयसवनं तज्जगत्काम्यैव तद्यत्किंचात ऊर्ध्वं छंदः शस्यते; तद्ध सर्वं जागतं भवत्येतानि चैंद्राणि जागतानि सूक्तानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंते. अथ त्रैष्टुभमछावाकोंततः शंसति. सं वां कर्मणेति यदेव पनाय्यं कर्म तदेतदभिवदति. समिषेत्यन्नं वा इळो ऽन्नाद्यस्यावरुध्या; अरिष्टै नः पथिभिः पारयंतेति स्वस्तिताया एवैतदहरहः शंसत्यथाह यज्जागतं वैतृतीयसवनमथ कस्मादेषां त्रिष्टुभः परिधानीया भवंतीति ? वीर्यं वै त्रिष्टुब्वीर्य एव तदंततः प्रतितिष्ठंतो यंति. इयमिंद्रं वरुणमष्ट मे गीरितिमैत्रावरुणस्य. बृहस्पति नः परिपातु पश्चादिति ब्राह्मणाच्छंसिनः. उभा जिग्यथुरिति अछावाकस्योभौ हि तौ जिग्यतुर्न पराजयेथे न पराजिग्य इति न हि तयोः कतरश्चन पराजिग्य; इंद्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितींद्रश्च ह वै विष्णुश्चासुरैर्युयुधाते. तान् ह स्म जित्वोचतुः कल्पामहा इति ते ह तथेत्यसुरा ऊचुः. सोऽब्रवीदिंद्रो यावदेवायं विष्णुस्त्रिर्विक्रमते तावदस्माकमथ युष्माकमितरदिति स इमान् लोकान्विचक्रमे ऽथो वेदानथो वाचं. तदाहुः किं तत्सहस्रमितीमे लोका इमे वेदा अथो वागिति ब्रूयादैरयेथामैरयेथामित्यछावाक उक्थे ऽभ्यस्यति. स हि तत्रांत्यो भवत्यग्निष्टोमो होता ऽतिरात्रेच स हि तत्रांत्यो भवत्यभ्यस्येऽत् षोळशिनीऽँ नाभ्य-